

DARMO ½ ROUTI - X.

ÁĚtrtek, 13 zÁĚTMÁ- 2018

Plavec a obranÁĚTM - CelÁĚ duben jsme s Jolankou strÁĚvily v BrnÁĚ. Michal mi ÁĚasto volal, ale vÁĚbec to nevypadalo, ÁĚ se za nÁĚmi v dohlednÁĚ dobÁĚ chystal. ÁĚekla jsem si, ÁĚe se domluvÁ-m s NatÁĚilíÁĚ-, kterÁĚ mi nabÁĚzela, aÁĚ s nimi jedeme kvÁĚtnu do Chorvatska. VlastnÁĚ jsem si mohla vymyslet cokoliv. ZpÁĚt do redakce jsem mÁĚla nastoupit aÁĚ v zÁĚÁĚTMÁ-, tak nÁĚ vlastnÁĚ doma nic nedrÁĚĚelo.

NatÁĚilie mÁĚla v plÁĚinu vyrazit na dovolenou se svou mladÁĚíÁĚ- sestrou a jejÁĚ-kamarÁĚdkou. Divila jsem se, ÁĚe nejede s manÁĚĚelem, ale vysvÁĚtlila mi, ÁĚe kdyÁĚ spolu celÁĚ rok pracujÁ-, tak mÁĚi nÁĚrok si od nÁĚj aspoÁĚ na chvÁĚli odpoÁĚinout.
 ÁĚŽTakhle aspoÁĚ nebudeme muset zavÁĚrat ordinaci. PÁĚTMÁ-ÁĚitÁĚ- mÁĚsÁĚ-c zase vyrÁĚÁĚÁĚ- Ota s kamarÁĚidy na jachtu, tak se hezky prostÁĚTMÁ-dÁĚjme. Ale kdyÁĚ to vyjde, tak se spolu na podzim vypravÁĚme do Afriky, to je mÁĚj velkÁĚ sen. To vÁĚ-ÁĚi, aÁĚ budeme mÁĚ-t dÁĚti, uÁĚ to bude sloÁĚitÁĚjÁĚÁĚ-, áĚœ posmutnÁĚla najednou NatÁĚilie.

StraĚjnÁĚ touÁĚĚila po dÁĚ-tÁĚti, jenÁĚe nÁĚco bylo ÁĚipatnÁĚ. KdyÁĚ otÁĚhotnÁĚla, vÁĚdycky hned v prvnÁĚch mÁĚsÁĚ-cÁĚch potratila. Jako kdyby se jejÁĚ- tÁĚlo za kaÁĚdou cenu plodu zbavovalo, ale lÁĚkaÁĚTMi zatÁĚ-m nevÁĚdÁĚli proÁĚ.

ÁĚŽNaty, zÁĚstalo vÁĚjm jeÁĚitÁĚ to volnÁĚ mÁĚsto v bungalovu? áĚœ sondovala jsem.
 ÁĚŽJasnÁĚ, pojedete? To je parÁĚda, bude se ti tam lÁĚ-bit, uvidÁĚ-ÁĚi, áĚœ jÁĚsala. áĚŽPÁĚjÁĚÁĚ-me si od ÁĚivagra vÁĚtÁĚjÁĚ- auto, aÁĚ nemusÁĚ-me dvÁĚma, a v pÁĚitek vyrazÁĚ-me. áĚœ

ÁĚŽAle co zVÁĚ-ÁĚTMata? MÁĚ-ÁĚu vzÁĚ-t Olivera s sebou? áĚœ

ÁĚŽHeli, to bych radÁĚji nedÁĚlala. Do PoreÁĚe to sice nenÁĚ- tak daleko, ale vÁĚ-ÁĚi, ÁĚe se v autÁĚ bojÁĚ-, byl by to pro nÁĚj zbyteÁĚnÁĚ stres. A to nemluvÁĚ-m o lodi, protoÁĚe pak jeÁĚitÁĚ poplujeme na ostrov SvatÁĚ Nikolas. NejlepÁĚÁĚ- bude, kdyÁĚ dÁĚjÁĚi zVÁĚ-ÁĚTMata k nÁĚjm. Ota se o nÁĚ postarÁĚi, a ty mÁĚ-ÁĚeÁĚi bÁĚt v klidu. áĚœ

VÁĚechno jsme udÁĚlaly tak, jak NatÁĚilie naplÁĚinovala. Olivera a klec s Cecilkou jsem pÁĚTMĚdala Otovi, kterÁĚ takÁĚ tvrdil, ÁĚe to tak bude nejrozmumnÁĚjÁĚÁĚ-. Misky pro koÁĚky dostala na balkon Jarmila, protoÁĚe naÁĚje ÁĚjelmiÁĚky si pÁĚTMĚs nÁĚj vÁĚtÁĚinou zkracovaly cestu, tak by je nemÁĚly minout. Michal se do telefonu tvÁĚjÁĚTMil, jak ho tÁĚÁĚÁĚ-, ÁĚe nebudeme sedÁĚt doma a popÁĚTMÁĚil nÁĚjm, aÁĚ si dovolenou hlavnÁĚ pÁĚknÁĚ uÁĚijeme. KdyÁĚ to ÁĚTMÁ-kal, zaznÁĚl mi v jeho hlase takovÁĚ zvlÁĚjÁĚitnÁĚ- podtÁĚn. Jakoby to uÁĚÁĚ-vÁĚjnÁĚ- myslel ÁĚplnÁĚ jinak. Trochu mÁĚ to zarazilo, ale dlouho jsem si hlavu nelÁĚmala.

KdyÁĚ jsme prvnÁĚ- veÁĚer sedÁĚly na terase bungalovu, vypadalo to, ÁĚe nÁĚsledujÁĚ-cÁĚch ÁĚtrnÁĚct dnÁĚ u moÁĚTMĚe bude opravdu pÁĚTMÁ-jemnÁĚch. Jolanka najednou mÁĚla hned tÁĚTMĚ chÁĚvy, kterÁĚ se o ni mÁĚilem pÁĚTMĚtahovaly, a jÁĚi tÁĚ-m pÁĚidem zÁĚ-skala na plÁĚjÁĚÁĚ-ch spoustu ÁĚasu na ÁĚtenÁĚ- knih, kterÁĚch jsem si nabalila celou taĚĚku. NatÁĚina sestra Simona a jejÁĚ- kamarÁĚdka byly jeÁĚitÁĚ studentky, pro kterÁĚ byl nÁĚjÁĚ ostrÁĚvek pÁĚTMÁ-liÁĚi klidnÁĚ, takÁĚe po veÁĚeÁĚTMi vÁĚtÁĚinou odplouvaly trajektem za zÁĚbavou. Jolanku jsme nedostali do postele dÁĚTMÁ-v, dokud nepÁĚTMiÁĚjli jeÁĚĚci. Byli rozmazlenÁĚ- od

turistů a chodili na terasy bungalovů loudit sušenky. Vždycky se ozvalo dusínání a funění mezi borovicemi a za chvíli byl mlson a u nás. Takhle se postupně zjevovali a mizeli asi hodinu a pak šli asi spát. Netužila jsem, že dokáže je tak hlasitě mlaskat, když co bažít.

Postupně jsme se seznámili i se sousedy, kteří večer rádi páhli na kus těe. Mě nejvíce zaujali dva fešáci, se kterými byla ohromně legrace. Napadlo mě hned první den, že jsou asi víc než kamarádi, a taky že ano. Šli spolu u čtyř roky. Starší Milan pracoval jako manažer v kosmetické firmě a Filip, kterému je třeba nebylo tím, dával náka v luxusní restauraci. Shodou okolností byli z Brna. Moc ráda jsem si s nimi povídala. Byli jsme naladěni na stejnou vlnu, tak jsme se hodně nasmáli a já byla ráda, že mě u bůt uvolní a nehrozí mi žádné chlapecké nebezpečí. Tak jsem byla zvědavá, jak vlastní kluci vedou domácnost a jak má - rozdělí domácnost práce. Byli milí a otevřeně. Dokonce souhlasili s tím, že o nich jsem napíšu.

Natálie se ke včejem chovala trošku rezervovaně, ale včejm jsem si, jak jsem způsobe se dává na jednoho chlápka z Pardubic. Byl na dovolené s manželkou, ale ta měla evidentně problém s alkoholem. Kolem deseti se začala afektovaně smát, pak já ztáhla knul jazyk a v jedenáct u včejnou usnala. Manžel jí pak uložil a když se za ními ještil, vrátil. Jeden večer se Natálie nabídla, že mu pomůže odvést věci a dala dvě hodiny se neukázala. Když se vrátila, hned se chystala se do postele.

ŽKde jsi byla? Měla jsem strach, že se ti něco stalo, ptala jsem se znepokojeně.

ŽNedělej si starosti, všechno je v pořádku. A nezlob se, Heleno, nechci se o tom te bavit, odbyla mě Natka.

Další dva dny se o tom večeru ani nezmiňala, ale pak u to nevydržela a na pláži mi oznámila:

ŽVyspala jsem se s ním.

ŽHm.

ŽTo je všechno, co mi na to řekneš? Hm?

ŽA co ti na to asi tak mám říct? Jsi velká holka, máš svůj rozum a svoje dání. Nemusíš mi přece nic vysvětlovat.

ŽMám dání, a velká. Chci dání a doma to asi neklapne, řekla.

ŽA tohle je všechno? Vždyť o něm vůbec nic nevíš.

ŽNo a co? Je to krásný chlap a bude mě krásně dání, zasmála se Natálie.

â€žO to ti jde? Kvãli tomu, Å¾e Ota nenã- Å¾ãdnã½ krasavec?â€œ nevãã™ila jsem vlastnã-m uãã-m.

â€žAle ne, neblãizni, tak to nenã-. Vãã, doktoã™i po vãjemoã¼nã½ch vyãjetã™enã-ch usoudili, Å¾e jsme oba dva v poã™ãdku, ale dohromady to nãjak nefunguje. Pã™ã-sahãjm, Å¾e jsem jeãitã› nikdy nic takovãho neudãlala, ale uã¾ opravdu nevã-m, jak si poradit. Navã-c s Otou v poslednã- dobã› skoro nic nemãjm. Nejde mi to.â€œ

â€žA Å•ã-m to je?â€œ

â€žDãlãj se mi z nãj v posteli na nic. Ona to nikdy nebyla Å¾ãdnãj slãiva, ale ze zaããtku mi to tak nevadilo. Ke vãjemu teã• mãj nãjakã© problãomy a straãjnã› mu pãichne z pusy.

â€žVã¾dyã¥ jsi nãjm vãjem pã™ed svatbou tvrdila, Å¾e nemusã- bã½t hezkej, hlavnã›, kdyã¾ tã› mãj rãjd, vzpomã-nããj?â€œ

"Vzpomã-nãjm, ale ukãizalo se, Å¾e to nenã- tak ãºplnã› pravda. On je moc hodnã½, prãjce nãjm jde skvãle, ale kdyã¾ mã› vezme do nãjruã•e, udãlãj se mi na nic. Myslã-si, Å¾e jsem se jeãitã› nevyrovnala s poslednã-m potratem, tak mã› vã¾dycky chudãjk jeãitã› utããjuje, kdyã¾ ho od sebe odstrãã-m.â€œ

â€žTak to je nadãlenã-,â€œ vzdychla jsem.

â€žNo prãjã›,â€œ vzdychla takã© a dãjl uã¾ jsme o tom do konce dovolenã© nemluvíly. O to vã-c jsem o Natãlii pã™emã½ãjlela. Netuãjila jsem, Å¾e mãj takovã½hle problãom. Neãºnavnã› poslouchala moje nãã™ky, Å¾e je Michal vããnã› pryã•, Å¾e se nãjm nevãnuje a sama radã›ji mlã•ela. Zmizela pak do konce tã½dne jeãitã› dvakrãit, ale aspoãˆ mã› pã™edem upozornila, abych se o ni nebãjla. Uã¾ jsem se niã•emu nedivila.

â€žHeleno, tvãj pes je naprostãj rarita,â€œ oznãmil mi Ota, kdyã¾ jsem si po nãjvratu z dovolenã© pã™ijela pro zvãã™ata.

â€žProã•, prosã-m tã›?â€œ divila jsem se.

â€žOn neplave. S tã-m jsem se jeãitã› ve svã© praxi nesetkal. Je spousta psã, kteã™ã-se bojã- vody, ale kdyã¾ je tam hodãã, tak zafunguje pud sebezãichovy a vãjichni plavou. Kromã› Olivera. Vzal jsem je s naãjã-m vlããjkem Gastonem k rybnãku, ale Oliver se nechtã›l k vodã› ani pã™iblããit. Pã™itom vidã›l, jak tam Gaston dovãdã- s mããkem. Tak jsem ho chytil do nãjruã•e a hodil do vody, aby se trochu osvããil, jenomã¾e on v tu rãjnu zdãevãnã›l, vyvalil oã•i a Åjel ke dnu. Musel jsem pro nãj skoãit. Mã›l ãºplnã› naãponovanã© vãjechny nohy a pohnul se teprve, aã¾ jsem ho postavil na trãjvu. To jsem fakt jeãitã› nevidã›l. Vã›dã›la jsi o tom?â€œ

â€žA½e se bojã- vody, to ano, ale nikdy by mã› nenapadlo ho tam hãizet. Asi to vzniklo v dobã›, kdyã¼ byl jeãitã› malã©ã› nã›. A li jsme jednou po louce a Oliver poã™ã›id utã-kal pã™mede mnou. Pak najednou zmizel. On tam byl nã›jakã½ potã-ã•ek, ale hodnã› zarostlã½, tak nebyl vidã›t a Oliver do nã›j zahuã•el. Straã›jnã› se lekl. Vã›ivotã› jsem nevidã›la u zvã-ã™ete tak vydã›ã›jenã½ vã½raz, jakã½ mã›l, kdyã¼ se vã›joku hrabal ven. Celou cestu uã¼ mi pakã›apal jen u nohy. Vã-ã›i, jã› ho doma nemã-ã¼u ani vykoupat nebo osprchovat, to by zboã™mil koupelnu. Vlastnã› ho jen vytã-rã›im vlhkã½m hadrem,ãœe vysvã›tlovala jsem.

Oliver mã›l takovou radost ze shledã›nã-,ã¼e se mi pokouã›jel skã›kat do nã›iruã•e a silnã½m ocasem nã›s prã›skal po nohou. Piã›tã-cã- Jolanku povã›il na zem a olã-zal ji od hlavy k patã›. Potom rovnou nastoupil do auta, abychom mu nã›hodou zase nã›kam neujely. To Cecilka naopak hlasitã½m vã™eã›tã›nã-m proti cestovã›nã- autem protestovala. Zbyteã•nã›. Za chvã-li jsme byli doma aãœenda s Matã›jem uã¼ hã-dkovali za dveã™mi terasy. Kdyã¼ jsem je pustila dovnitã™, tak se mi dlouho s mã›oukã›nã-m otã-rãli o nohy a vzruã›jenã› tã™epãli vztyã•enã½mi ocã›sky.

â€žTo jste rã›di, darmoã¼routi,ã¼e uã¼ mã›jte paniã•ky doma,ã¼e? Jak jste se mã›ly, holky?ãœe halekal soused Vladimã-r, kterã½ nã›s slyã›el a hned se pã™iã›jel zeptat, jestli nã›co nepotã™ebujeme.ãœã¼a co Michãl? Uã¼ pã™ijede?ãœe

â€žMoã¼nã›.ã-ã-kal,ã¼e mu to snad vyjde pã™ã-ã›tã-vã-kend, tak uvidã-me. Viã›o, jestli chcete, tak se s Jarmilou veã•er stavte na kafe, nã›co jsem vã›m pã™ivezla za to,ã¼e jste mi krmili koã•ky, ale teã• musã-m jeã›tã› vybalit,ãœe strkala jsem souseda ze dveã™ã-.

Najednou mi zaã•alo bã½t po Michãlovi nã›jak moc smutno. Kdyã¼ jsem uloã¼ila Jolanku, tak mi i slziã•ka ukã›pla. Nikdy jsme sice neproã¼ã-vali velkou romantickou lã›sku, ale rozumã›li jsme si, a na rozdã-l od Natã›lie mã› to s manã¼elem v posteli poã™ã›id hodnã› bavilo. Hlavnã› aby uã¼ byl doma. Z rozjã-mã›nã- mã› vytrhlo zaklepã›nã- na dveã™e. Kruci,ãœplnã› jsem na ty sousedy zapomnã›la.

â€žMagda pã™ijde za chvã-li,ãœe hã›sil Viã›ã•a a uã¼ se usazoval ke stolu v jã-delnã›. Bylo na nã›m vidã›t,ã¼e uã¼ si doma nã›ã•eho pã™ihnul. Ani ho nezajã-mala naã›je dovolenã›, jen tã-m svã½m rozviã›ã•nã½m zpã›sobem hovoã™il o jakãœmsi sociologickã™m prã›zkumu. Asi po hodinã› uã¼ se mi zavã-raly oã›i a Jarmila poã™ã›id neã›la. Zaã•ala jsem demonstrativnã› zã-vat, ale nezabralo to. Kdyã¼ se Vladimã-r znovu natã›hl po lahvi vã-na, kterou jsem mu nenã›padnã› odstranila z dosahu, uã¼ jsem to nevydrã¼ela. Pã™inesla jsem dã›rky, kterã© jsem jim nakoupila a uã¼ jsem zã-stala stã›t.

â€žPromiã›, ale chtã›la bych jã-t spã›t. Ta cesta nã›m dala docela zabrat. Kdyã¼ Jarmila nejde, tak pokecã›me nã›kdy jindy, ano?ãœe

â€žTy uã¼ chceã› jã-t spã›t, Helenko, a sama? Takovã› krasavice a tak dlouho bez chlapa?ãœe zvedl se a najednou byl pã™ã-skokem u mã›.

â€žTak tohle ti vã›bec nemusã- dã›lat starosti!ãœe ohradila jsem se.

Natlaã•il mã› do rohu mã›stnosti a snaã¼il se mi dostat pod sukni. Naã›tã›stã- byla dlouhã› a neã›lo to tak lehce. Pokouã›jela jsem se

ĀtoĀnĀ-ka odstrĀit a hlavou mi probĀhlo, Ā¾e mĀjm psa blbce, protoĀ¾e stĀil kousek od nĀjs a vrtĀl nadĀjenĀ ocasem. JenĀ¾e od dalmatina jsem ani nic jinĀho Āekat nemohla...

ĀŽJsi nĀjdhernĀj HeluĀjko, nĀjdhernĀj, Āœ funĀl mi do ucha.

ĀŽTak dost, okamĀitĀ mĀ pusĀ! Āœ vykĀmikla jsem. Jako smyslĀ zbavenĀ½ ze mĀ zaĀal trhat Ājaty. DoĀilo mi, Ā¾e jde vĀjĀnĀ do tuhĀho a protoĀ¾e jsem mĀla volnou nohu, kopla jsem ho dĀevĀjkem do holenĀ.

ĀŽAu! Āœ zaĀval a jĀ se snaĀila vysmeknout. Chytil mĀ jednou rukou pevnĀ za dlouhĀ vlasu a trhnul dolĀ, aby mĀ dostal na kolena. KdyĀ¾ se mu to podaĀmilo, zaĀal si druhou rukou rozepĀnat kalhoty. MĀla jsem pocit, Ā¾e umĀm u hnusem a lovila jsem v pamĀti rady z ĀĀinku, kterĀ½ jsem kdysi psala o sebeobranĀ. JenĀ¾e to mĀ tehdy nenapadlo, Ā¾e je budu sama potĀebovat. NejĀinnĀjĀ- ĀdajnĀ bĀ½vĀj nakopnout nĀjsilnĀ-ka mezi nohy a utĀkat, ale to se Āekne, kdyĀ¾ kleĀĀ-te na kolenu. PĀestala jsem se cukat, a kdyĀ¾ trochu povolil vlasy, pĀikrĀila jsem se co nejvĀce k zemi. NapoĀĀ-tala jsem v duchu do tĀĀ- a prudce mu vrazila hlavou odspodu do rozkroku. Pustil mĀ, zachroptĀl a pro zmĀnu kleĀel zase on. Ve vteĀinĀ jsem byla u dveĀ- na chodbu a otevĀela jsem je dokoĀĀin.

ĀŽOkamĀitĀ vypadni! A jestli se mĀ jeĀitĀ dotkneĀj, zaĀnu jeĀet na celĀ½ dĀm. Āœ

V pĀedklonu a beze slova opustil VladimĀr nĀjĀj byt. Podle obliĀeje zĀivenĀho bolestĀ- bylo vidĀt, Ā¾e rĀjna byla opravdu dobĀme mĀĀmenĀj. Zamkla jsem dveĀe a zajistila je ĀetĀ-zkem. Teprve potom se mi rozklepala kolena. Musela jsem si nalĀt panĀjka, abych se trochu uklidnila, a u toho jsem pĀemĀ½Ājela, co to do chlapa vjelo. Nikdy bych do nĀj neĀekla, Ā¾e se bude chovat nĀjsilnĀ.

KdyĀ¾ jsem druhĀ½ den potkala Jarmilu, ptala jsem se, proĀ veĀer nepĀmiĀla. Koukala na mĀ nechĀipavĀ, protoĀ¾e o ĀĀdnĀm pozvĀjnĀnevĀdĀla. To znamenĀj, Ā¾e jejĀ- muĀ¾ pĀiĀjel rovnou s pĀedstavou erotickĀho zĀitku, na kterĀ½ se pĀedem posilnil alkoholem. PĀir dnĀ- se mi VladimĀr ĀspĀĀjnĀ vyhĀbal, ale pak se pĀiĀjel omluvit s kytkou. Nepustila jsem ho pĀes prĀj, a Ā¾e se o tom veĀeru nikdo nedozvĀ-, jsem pĀipustila pouze pod podmĀnkou, Ā¾e uĀ¾ k nĀjm nikdy nevĀĀ-.

ĀŽNepĀehĀjnĀĀj to trochu? VĀdyĀ se skoro nic nestalo, Āœ neodpustil si.

ĀŽVĀĀj co, ty mĀĀ¾eĀj bĀ½t rĀjd, Ā¾e jsem nezavolala policajty, tak radĀji mlĀ. A tu kytku dej manĀ¾elce, urĀitĀ si ji zaslouĀĀ-, Āœ Āekla jsem a definitivnĀ jsem pĀed nĀ-m pĀibouchla dveĀe. Michal bude jen rĀjd, to jsem si jistĀj. Jen aby tu uĀ¾ byl. MIA KOBOSILOVĀ

